

List Dziekana Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Szczecińskiego

Siostry i Bracia w Chrystusie

Ilekcroć jesteśmy na Mszy św., tyle razy stajemy przed obecnym pośród nas Jezusem – Gospodarzem tego miejsca. To On, bez względu na szerokość geograficzną, porę roku i dnia, zastawia nam stół Słowa Bożego i stół Eucharystii. Pragnie nas nakarmić, byśmy nie ustali w drodze. W obecnie przeżywanym czasie, dla jednych - wakacji i urlopów, a dla innych – intensywnej pracy, Bóg zwraca się do nas, zatroskany bez wyjątku o wszystkich.

1. Liturgia Słowa

ukazuje w dzisiejszym I czytaniu Eliasza umęczonego powierzona mu przez Boga misją. Niepowodzenia i doświadczane trudności wynikające z braku zrozumienia jego posłannictwa, przyczyniły się do zniechęcenia i rezygnacji z dalszej drogi. Prorok w konsekwencji szuka dla siebie miejsca na śmierć, ale Bóg ma wobec niego inny plan. Dlatego Psalmista, a my wraz z nim wyśpiewaliśmy: „Wszyscy zobaczcie, jak nasz Pan jest dobry”.

A przecież zmęczenie i utrudzenie codziennością często w nas rodzą: „gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważanie – wraz z wszelką złością” (Ef 4, 31). Stąd wołanie św. Pawła z II czytania: „bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni. Przebaczajcie sobie nawzajem (...) i postępujcie drogą miłości”.

Wiemy doskonale, że zmienić otoczenie – to bardzo trudne zadanie, ale zmienić siebie ku lepszemu, wymaga ogromnego hartu woli, ale i on często nie wystarcza. Dlatego Jezus w usłyszonym fragmencie Ewangelii powiedział: „Kto we Mnie wierzy, ma życie wieczne. (...) Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”. W ten oto sposób Jezus podprowadza nas do drugiego stołu: Eucharystii.

2. Ze stołu Najświętszej Ofiary

jako lud Boży możemy brać samego Jezusa, który umocni nas w realizacji przykazania miłości. Przez konkretne dobre czyny wobec drugiego człowieka, dajemy na co dzień żywe świadectwo swojej wiary i wspólnoty z Kościołem. Ważne jednak pozostaje pytanie o przesłanki i motywy którymi kierujemy się uczestnicząc w Eucharystii. Jeśli nimi nie są jedynie: tradycja, przyzwyczajenie, presja bliskich sobie osób, to zapewne jestem w tej konkretnej wspólnotcie, żywą częścią Kościoła otwartą na bezgraniczny strumień łaski. Ta łaska obecna jest zwłaszcza w Najświętszym Chlebie z Nieba, którym jest Jezus Chrystus. Od Wielkanocy upłynęły już cztery miesiące, a do Bożego Narodzenia pozostały nam kolejne ponad cztery miesiące. Zapytajmy się siebie: przyjmę dzisiaj Jezusa w Eucharystii? Jeśli tak, to cudownie. Jeśli nie, to dlaczego? Skoro Jezus puka do serca... Zastanówmy się nad swoim stosunkiem do Jezusa prawdziwie obecnego, realnego – tak jak realny jest będący obok mnie drugi człowiek. Miłosierdzie Jezusa ukazywane zawsze w sakramencie spowiedzi świętej jest drogą do pełnego zjednoczenia z Jezusem. Zachęcam do odwagi, do poświęcenia chwili czasu i do skorzystania z tej szczególnej łaski. A kiedy już jesteśmy zjednoczeni z naszym Panem, który jest samym Pięknem i Miłością,

3. to widzimy otaczający nas świat jako dar kochającego Boga.

Jak już zapewne słyszeliśmy, papież Franciszek w maju br. wydał encyklikę zatytułowaną *Laudato Si' . W trosce o wspólny dom*. Papież „domem” nazywa całą Ziemię, która „zdaje się

stawać coraz bardziej ogromnym składem nieczystości”(21). Ojciec Święty nawiązał do przykładu św. Franciszka z Asyżu, który żył w sposób bardzo prosty, ale we wspaniałej harmonii z Bogiem, z innymi ludźmi, z naturą i samym sobą. „Dostrzegamy w nim – czytamy w dokumencie – do jakiego stopnia nierozzerwalnie są połączone troska o naturę, sprawiedliwość wobec biednych, zaangażowanie społeczne i pokój wewnętrzny”(10). „Z drugiej strony święty Franciszek, wierny Pismu Świętemu, proponuje nam uznanie przyrody za wspaniałą księgę, w której Bóg do nas mówi i przekazuje nam coś ze swego piękna i dobroci... *albowiem* świat to coś więcej niż problem do rozwiązania, jest radosną tajemnicą, którą podziwiamy w zachwycie, oddając chwałę Bogu”(12). Dlatego papież Franciszek kieruje do nas wszystkich wyzwanie o ochronę naszego wspólnego domu. Przejawem tej ochrony i troski jest szacunek do otaczającej nas przyrody, dbałość o czystość naszego otoczenia oraz wsparcie potrzebujących i osamotnionych. Nie można myśleć, że te, czy wiele innych wysiłków nie zmienią świata. „Działania takie rzucają w społeczeństwie ziarno dobra, które zawsze owocuje, niezależnie od tego, co można naocznie stwierdzić”(212).

4. Wydział Teologiczny ma wciąż otwarte podwoje

dla wszystkich, którzy na różne sposoby pragną przyczynić się do rozwoju dobra budowanego w nas samych jak i w naszym otoczeniu. Dostrzegając miłującą rękę Boga podtrzymującego świat w istnieniu, otwieramy się na Niego całym sercem. Pomocny w tym jest intelekt, rozwijany na różnych poziomach i w różnych kierunkach. Obecnie trwa nabór na studia teologiczne: pięcioletnie - magisterskie oraz doktoranckie -czteroletnie. Ponadto zapraszamy do studiowania na kierunku: 1/ Nauki o rodzinie zarówno I jak i II stopnia, a także 2/ Italianistyka z elementami studiów nad chrześcijaństwem, są to studia I stopnia. Wydział prowadzi również studia podyplomowe dla absolwentów różnych kierunków studiów z następujących zagadnień: ekoetyka, wychowanie do życia w rodzinie z elementami edukacji seksualnej, asystent rodziny oraz mediacje. Ponadto dla wszystkich zainteresowanych (zwłaszcza członków najróżniejszych grup parafialnych) wprowadzamy cykl szkoleń teologicznych o różnorodnej tematyce. Pierwsze *Rodzina wobec współczesnych wyzwań* będzie omówieniem tej problematyki od strony biblijnej, dogmatycznej, moralnej i psychologicznej. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy na Wydział lub do przejrzania strony internetowej naszego Wydziału.

Dzisiejsza niedziela jest dniem wsparcia Wydziału Teologicznego zarówno od strony duchowej jak i materialnej. Jesteśmy wdzięczni za każdy gest życzliwości okazany zarówno dzisiaj podczas kolekty jak i za wszelkie niewymierne dla oceny zewnętrznej dowody wsparcia i solidarności. W odpowiedzi zapewniamy o wdzięczności przed Najwyższym.

Szczecin, dn. 9.08.2015 r.

/ks. prof. US dr hab. Kazimierz Dullak/
dziekan Wydziału Teologicznego US